

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'INDÚSTRIA, TURISME I COMERÇ

5618 *Reial decret 485/2009, de 3 d'abril, pel qual es regula la posada en marxa del subministrament d'últim recurs en el sector de l'energia elèctrica.*

La Llei 17/2007, de 4 de juliol, va modificar la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, per adaptar-la al que disposa la Directiva 2003/54/CE, de 26 de juny de 2003, del Parlament Europeu i del Consell, sobre normes comunes per al mercat interior de l'electricitat i per la qual es deroga la Directiva 96/92/CE.

D'aquesta modificació legal, en deriva un nou model en què l'activitat de subministrament a tarifa, tal com estableixen l'article 9.f) i la disposició addicional vint-i-quatrena de l'esmentada Llei del sector elèctric, deixa de formar part de l'activitat de distribució, tal com exigeix la Directiva 2003/54/CE, i el subministrament passa a ser exercit del tot pels comercialitzadors en lliure competència de manera que són els consumidors d'electricitat els qui trien lliurement el comercialitzador.

D'altra banda, a l'article 18 de la Llei del sector elèctric, en la redacció que en fa la Llei 17/2007, de 4 de juliol, s'estableix l'obligació de crear les tarifes d'últim recurs, que són preus màxims establerts per l'Administració per a determinats consumidors, per als quals es concep el subministrament elèctric com un servei universal, tal com preveu la Directiva 2003/54/CE. En aquest context es disposa que les tarifes d'últim recurs, que han de ser úniques a tot el territori nacional, han de ser els preus màxims i mínims que poden cobrar els comercialitzadors que, d'acord amb el que preveu l'apartat f) de l'article 9, assumeixin les obligacions de subministrament d'últim recurs, als consumidors que, d'acord amb la normativa vigent per a aquestes tarifes, s'hi acullin.

Aquest article 9.f) de l'esmentada Llei del sector, preveu que el Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha de determinar les empreses comercialitzadores que han d'assumir l'obligació de subministrament d'últim recurs. Aquesta determinació es fa, per primera vegada, a l'article 2 del present Reial decret. Per a això, s'han tingut en compte els comercialitzadors amb mitjans suficients per poder assumir el risc d'una activitat lliure, als quals s'imposa una obligació addicional, el subministrament a consumidors en baixa tensió a un preu màxim i mínim, i portar a terme l'activitat amb separació de comptes, diferenciada de l'activitat de subministrament lliure.

A més d'aquesta designació, mitjançant aquest Reial decret es regula la posada en marxa del subministrament d'últim recurs. Per a això, en primer lloc, és necessari especificar el règim jurídic que s'ha d'aplicar als consumidors amb dret a acollir-se a la tarifa d'últim recurs, una vegada hagi desaparegut el mercat a tarifa.

Igualment, és necessari introduir les mesures pertinents pel que fa a la determinació dels preus que han de pagar els consumidors que transitòriament no disposin d'un contracte de subministrament en vigor amb un comercialitzador.

Finalment, s'estableixen mesures a aplicar per les empreses distribuïdores i comercialitzadores perquè el traspàs al subministrament d'últim recurs sigui compatible amb el foment de la competència.

El present Reial decret ha estat sotmès a l'informe preceptiu de la Comissió Nacional d'Energia, a tràmit d'audiència i a consulta de les comunitats autònomes a través del Consell Consultiu d'Electricitat de l'esmentada Comissió Nacional d'Energia, i sotmès a examen de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, en la reunió del dia 26 de març de 2009.

Aquesta regulació té caràcter de normativa bàsica i recull previsions de caràcter tècnic i econòmic, per la qual cosa la llei no és un instrument idoni per al seu establiment i, en conseqüència, està justificada la seva aprovació mitjançant reial decret.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'aprovació prèvia de la ministra d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 3 d'abril de 2009.

DISPOSO:

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació del subministrament d'últim recurs.*

1. Constitueix l'objecte d'aquest Reial decret la regulació de la posada en marxa del subministrament d'últim recurs.
2. L'1 de juliol de 2009 les tarifes integrals d'energia elèctrica queden extingides.
3. Només es poden acollir a tarifes d'últim recurs els consumidors finals d'energia elèctrica connectats en baixa tensió que tinguin una potència contractada inferior o igual al límit legalment establert, d'acord amb el que preveuen la disposició addicional vint-i-quatre de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, i la disposició addicional onzena d'aquest Reial decret.

Article 2. *Designació dels comercialitzadors d'últim recurs.*

1. Assumeixen l'obligació de subministrament d'últim recurs d'energia elèctrica, en tot el territori nacional, les següents empreses comercialitzadores d'energia:

- a) ENDESA ENERGÍA XXI, SL.
- b) IBERDROLA COMERCIALIZACIÓN DE ÚLTIMO RECURSO, SAU.
- c) UNIÓN FENOSA METRA, SL.
- d) HIDROCANTABRICO ENERGÍA ÚLTIMO RECURSO, SAU.
- e) E.ON COMERCIALIZADORA DE ÚLTIMO RECURSO, SL.

2. La designació dels comercialitzadors d'últim recurs ha de ser revisada almenys cada quatre anys.

Article 3. *Drets i obligacions dels comercialitzadors d'últim recurs.*

1. A més dels drets i obligacions establerts per als comercialitzadors a l'article 45 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, en la redacció que en fa la Llei 17/2007, de 4 de juliol, els comercialitzadors d'últim recurs tenen l'obligació d'atendre les sol·licituds de subministrament d'energia elèctrica dels consumidors que tinguin dret a acollir-se a la tarifa d'últim recurs.

La tarifa d'últim recurs és el preu màxim i mínim que poden cobrar els comercialitzadors d'últim recurs als consumidors que s'acullin a aquesta tarifa, segons el que estableix l'article 18.1 de l'esmentada Llei del sector elèctric. S'entén que un consumidor s'acull a la tarifa d'últim recurs si contracta un comercialitzador d'últim recurs i és subministrat per aquest comercialitzador.

2. A més, el comercialitzador d'últim recurs que pertanyi al grup empresarial propietari de la xarxa en una zona de distribució ha d'atendre el subministrament dels consumidors que, sense tenir dret a acollir-se a la tarifa d'últim recurs, transitòriament no tinguin contracte de subministrament en vigor amb un comercialitzador i continuïn consumint electricitat. En cas que el consumidor pertanyi a una zona de distribució on no hi hagi comercialitzador d'últim recurs que pertanyi al grup empresarial propietari de la xarxa, el comercialitzador d'últim recurs és el que pertanyi al grup empresarial propietari de la xarxa a què estigui connectada la seva zona de distribució.

El preu que han de pagar aquests clients per l'electricitat consumida durant el període en què no tinguin contracte en vigor amb un comercialitzador, l'ha de fixar una ordre del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics. Aquest preu ha d'evolucionar en el temps de manera que incentivi la signatura del corresponent contracte.

3. El comercialitzador d'últim recurs queda exceptuat de l'obligació que estableix l'apartat anterior quan el contracte de subministrament o d'accés previ hagi estat rescindit

per impagament. En aquests casos, el distribuïdor ha d'aplicar a aquests consumidors el que disposa l'article 86.2 del Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica.

4. Els comercialitzadors d'últim recurs han de portar en la seva comptabilitat comptes separats, i han de diferenciar els ingressos i les despeses estrictament imputables al subministrament efectuat als consumidors acollits a la tarifa d'últim recurs.

Article 4. *Inici del subministrament d'últim recurs.*

1. A partir del dia 1 de juliol de 2009, els consumidors subministrats per un distribuïdor que no hagin optat per triar una empresa comercialitzadora passen a ser subministrats per un comercialitzador d'últim recurs. El dit comercialitzador succeeix l'empresa distribuïdora amb els drets i les obligacions que estableix l'article 45 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

2. A partir d'aquesta data, els consumidors subministrats per un distribuïdor que no hagin optat per triar una empresa comercialitzadora passen a ser subministrats pel comercialitzador d'últim recurs que pertanyi al grup empresarial de l'empresa distribuïdora de la seva zona.

En els casos que l'empresa distribuïdora pertanyi a més d'un grup empresarial que tingui una empresa comercialitzadora d'últim recurs, l'empresa distribuïdora ha de designar l'empresa o empreses comercialitzadores d'últim recurs que pertanyin als seus grups empresarials a les quals els han de ser transferits els clients que no hagin optat per una altra comercialitzadora. A aquests efectes, l'empresa distribuïdora ha de comunicar l'empresa o empreses seleccionades a la Direcció General de Política Energètica i Mines, i a la Comissió Nacional d'Energia, abans de l'1 de juny de 2009, i ha de detallar els criteris d'assignació de clients.

En els casos en què l'empresa distribuïdora no pertanyi a cap grup empresarial que tingui una empresa comercialitzadora d'últim recurs, l'empresa distribuïdora pot triar l'empresa comercialitzadora a la qual transfereix els clients que no hagin optat per cap altra comercialitzadora. L'empresa distribuïdora ha de comunicar l'empresa seleccionada, amb la certificació d'acceptació de l'empresa comercialitzadora triada, a la Direcció General de Política Energètica i Mines i a la Comissió Nacional d'Energia abans de l'1 de juny de 2009.

3. En el cas d'empreses distribuïdores que en el termini indicat a l'apartat anterior no hagin comunicat l'empresa comercialitzadora triada a la Direcció General de Política Energètica i Mines, els consumidors d'aquestes empreses distribuïdores passen a ser subministrats pel comercialitzador d'últim recurs que pertanyi al grup empresarial propietari de la xarxa a què estigui connectada la seva zona de distribució. A les ciutats de Ceuta i Melilla es transfereixen a l'empresa ENDESA ENERGÍA, XXI SL.

En els casos en què l'empresa distribuïdora pertanyi a més d'un grup empresarial que tingui empresa comercialitzadora d'últim recurs, els consumidors passen al comercialitzador d'últim recurs del grup de la distribuïdora que té més participació en aquesta.

En els casos en què l'empresa distribuïdora no pertanyi a cap grup empresarial que tingui empresa comercialitzadora d'últim recurs i estigui connectada a més d'una distribuïdora els grups empresarials de la qual sí que disposin de comercialitzador d'últim recurs, els seus consumidors passen al comercialitzador d'últim recurs del grup de la distribuïdora a través de la qual rep més quantitat d'energia anualment.

4. Si, a més, el distribuïdor no ha facilitat a l'Oficina de Canvis de Subministrador la informació de la seva base de dades de punts de subministrament de manera que no es pugui fer efectiva l'1 de juliol de 2009 la transferència dels seus clients a l'empresa comercialitzadora que pertanyi al grup empresarial propietari de la xarxa a què estigui connectada la seva zona de distribució, el distribuïdor passa a tenir la consideració de consumidor final.

El comercialitzador d'últim recurs que pertanyi al grup empresarial propietari de la xarxa a què estigui connectada la seva zona de distribució ha de facturar a aquest

distribuïdor, per l'energia que hagin hagut d'adquirir per als clients que no hagin contractat la seva energia amb una comercialitzadora, al preu que estableixi el ministre d'Indústria, Comerç i Turisme de conformitat amb el que disposa l'article 3.2 d'aquest Reial decret.

5. Les empreses distribuïdores han de comunicar als seus clients l'empresa comercialitzadora a la qual han de ser traspassats si no han optat voluntàriament per un altre comercialitzador, en una factura que els remetin abans del 15 de juny de 2009.

Article 5. Règim jurídic dels consumidors acollits a tarifa d'últim recurs.

1. A tots els efectes, els consumidors acollits a tarifa d'últim recurs es consideren consumidors en el mercat liberalitzat.

2. No obstant això, els són aplicables els preceptes relatius al subministrament a tarifa establerts a la secció 4a del capítol I del títol VI del Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica, mentre no s'adapti el Reial decret al que estableixen la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, i la Llei 17/2007, de 4 de juliol, per la qual es modifica la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, per adaptar-la al que disposa la Directiva 2003/54/CE, de 26 de juny de 2003, del Parlament Europeu i del Consell, sobre normes comunes per al mercat interior de l'electricitat i per la qual es deroga la Directiva 96/92/CE.

Article 6. Mesures de promoció de la competència.

1. En el termini de 15 dies des de l'entrada en vigor del present Reial decret, les empreses distribuïdores han de facilitar, a través de la seva pàgina web i cada vegada que els ho requereixi un consumidor, la llista d'empreses comercialitzadores facilitada per la Comissió Nacional d'Energia amb els respectius números de telèfon d'atenció al client i adreces de pàgina web, on s'especifiqui quins han assumit l'obligació de subministrament d'últim recurs.

2. Si un consumidor acollit a la tarifa d'últim recurs que és subministrat per un comercialitzador d'últim recurs opta per canviar de comercialitzador, ni el comercialitzador d'últim recurs original ni cap altra empresa comercialitzadora del seu mateix grup empresarial poden fer contraofertes amb l'esmentat consumidor fins que transcorri un any.

Una vegada fet efectiu el canvi, ni el comercialitzador original, ni cap altra empresa comercialitzadora del mateix grup empresarial poden contractar el subministrament amb l'esmentat consumidor en el termini d'un any, sense perjudici del que estableix l'article 3 del present Reial decret.

3. Per ordre del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç es poden establir, si s'escau, les condicions per fer efectiu el canvi de subministrament als comercialitzadors d'últim recurs.

Article 7. Metodologia de càlcul i revisió de les tarifes d'últim recurs.

1. Per al càlcul de les tarifes d'últim recurs, s'han d'incloure de forma additiva a la seva estructura els conceptes següents:

- a) El cost de producció d'energia elèctrica, que s'ha de determinar almenys semestralment amb base en els preus dels mercats a termini.
- b) Els peatges d'accés que corresponguin.
- c) Els costos de comercialització que corresponguin.

2. D'acord amb la metodologia prevista a l'apartat anterior, el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, mitjançant ordre ministerial, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, ha de dictar les disposicions necessàries per a l'establiment d'aquestes tarifes d'últim recurs i determinar-ne l'estructura de forma coherent amb les tarifes d'accés. A aquests efectes, el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç pot

revisar l'estructura de les tarifes d'accés de baixa tensió per adaptar-les a les tarifes d'últim recurs i assegurar-ne l'additivitat.

Així mateix, el ministre d'Indústria Turisme i Comerç pot regular mecanismes d'adquisició d'energia pels comercialitzadors d'últim recurs amb caràcter obligatori. El ministre d'Indústria, Turisme i Comerç pot revisar semestralment les tarifes d'accés per assegurar l'additivitat de les tarifes d'últim recurs

3. La Direcció General de Política Energètica i Mines ha de revisar almenys semestralment el cost de producció d'energia elèctrica amb l'aplicació de la metodologia establerta a l'apartat 1 anterior. Aquest cost és el que de manera automàtica integra la Direcció General de Política Energètica i Mines en la revisió de les tarifes d'últim recurs, als efectes d'assegurar-ne l'additivitat. Per a això, la Comissió Nacional d'Energia ha d'elaborar una proposta concreta en què es determini per a cada tram tarifari la quantia corresponent al preu màxim i mínim.

4. Les empreses comercialitzadores d'últim recurs han de remetre a la Direcció General de Política Energètica i Mines la previsió de les seves respectives corbes de càrrega corresponents al període de càlcul del cost de l'energia en les condicions que s'estableixin per ordre del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç.

Disposició addicional primera. Incompliment dels plans d'instal·lació de sistemes i equips de mesura i control.

S'autoritza el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç per minorar, mitjançant una ordre, la retribució a les empreses distribuïdores establerta al Reial decret 222/2008, de 15 de febrer, pel qual s'estableix el règim retributiu de l'activitat de distribució d'energia elèctrica, per les causes següents:

- a) Incomplir els objectius dels plans d'instal·lació d'elements de control de potència a què es refereix l'article desè del Reial decret 1454/2005, de 2 de desembre, pel qual es modifiquen determinades disposicions relatives al sector elèctric.
- b) No disposar dels sistemes i equips aprovats d'acord amb el que estableix l'article 9.8 Reial decret 1110/2007, de 24 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament unificat de punts de mesura i la disposició addicional primera de l'Ordre ITC/3860/2007, de 28 de desembre, per la qual es revisen les tarifes elèctriques a partir de l'1 de gener de 2008.

Disposició addicional segona. Tancament d'energia en el mercat.

1. El saldo resultant de la diferència entre les pèrdues mesures de transport i distribució i les pèrdues estàndards utilitzades en el procediment de balanç del conjunt del sistema es considera un ingrés o cost liquidable del sistema, i com a tal s'ha d'incloure en les liquidacions de les activitats regulades.

2. L'operador del sistema ha de fer amb caràcter anual un informe de valoració de les diferències a què es refereix l'apartat anterior. Cada quatre anys, pot formular, si s'escau, una proposta de revisió dels percentatges de les pèrdues estàndards, per tal de minimitzar les diferències amb les pèrdues reals.

Disposició addicional tercera. Coordinació dels subjectes en l'operació del sistema.

Les propostes de procediments d'operació de caràcter tècnic i instrumental necessaris per fer l'adequada gestió tècnica del sistema que, d'acord amb l'article 31 Reial decret 2019/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el mercat de producció d'energia elèctrica, siguin presentades per l'operador del sistema per a la seva aprovació pel Ministeri d'Indústria Turisme i Comerç, han d'anar acompanyades de l'informe dels representants de tots els subjectes del sistema definits a l'article 9 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

L'operador del sistema ha d'informar els subjectes a què fa referència l'article 9 d'esmentada Llei del sector elèctric de les incidències que es produeixen en l'exercici de les seves competències. A aquests efectes, l'operador del sistema, ha de disposar d'un servei específic d'atenció als esmentats subjectes.

Disposició addicional quarta. *Finançament de l'operador del mercat*

1. D'acord amb el que estableixen l'article 16.9 i la disposició transitòria dinovena de la vigent Llei del sector elèctric, a partir del primer dia del mes següent al de la data que s'estableixi, l'operador del mercat inicia el seu finançament, en tot o en part, a través dels preus que cobri als subjectes generadors del mercat que determini la Secretaria General d'Energia del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, tant del règim ordinari com del règim especial, que actuïn en l'àmbit del mercat ibèric de l'electricitat. A partir d'aquesta data desapareix el finançament a través de la recaptació resultant de les quotes aplicades sobre la facturació de tarifes i peatges, i la Comissió Nacional d'Energia deixa de recaptar-les.

La diferència, positiva o negativa, que es produeixi entre la quantia resultant de la recaptació dels subjectes generadors i la que estableixi anualment el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç té la consideració d'ingrés o cost liquidable, i ha de ser inclosa en el procés de liquidacions de la Comissió Nacional d'Energia.

A més, l'operador de mercat o les companyies filials, vinculades o associades del grup empresarial, poden percebre la retribució que correspongui per altres funcions que puguin ser-li assignades en desplegament de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, o de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

2. Els preus els fixa el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç i poden incloure un terme fix, funció de la potència neta disponible de les seves instal·lacions i/o un terme variable per l'energia que figuri a l'últim programa horari final de cada hora.

Disposició addicional cinquena. *Salvaguardes addicionals.*

S'autoritza el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, amb un tràmit previ d'audiència i de forma motivada, a transferir els clients d'una empresa comercialitzadora a un comercialitzador d'últim recurs en els casos en què l'empresa comercialitzadora estigui inclosa en un procediment d'impagament o no tingui les garanties exigibles per a l'exercici de la seva activitat. Els clients transferits, han de ser subministrats per la comercialitzadora d'últim recurs en les condicions que s'estableixin per ordre ministerial. Tot això s'entén sense perjudici de les sancions que puguin derivar d'acord amb el que estableix el títol X de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

Disposició addicional sisena. *Contractes d'adquisició d'energia dels distribuïdors.*

Les empreses distribuïdores han de vendre els contractes d'adquisició d'energia compromesos de manera obligatòria fins al 30 de juny de 2009 en els mercats a termini i amb lliurament a partir de l'1 de juliol de 2009 en les condicions que es determinin per ordre del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç.

Els ingressos o costos procedents de la venda dels contractes s'han de considerar ingressos o costos liquidables del sistema.

Disposició addicional setena. *Representació de determinades instal·lacions del règim especial.*

1. Es prorroga l'aplicació del que estableix la disposició transitòria sisena del Reial decret 661/2007, de 25 de maig, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica en règim especial, fins al 30 de juny de 2009.

2. A partir de l'1 de juliol de 2009, les instal·lacions que hagin triat l'opció a) de l'article 24.1 del Reial decret 661/2007, de 25 de maig, esmentat, i estiguin venent l'energia en el sistema d'ofertes gestionat per l'operador del mercat mitjançant la realització d'ofertes a través d'una empresa distribuïdora que actua com a representant d'últim recurs, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria sisena del Reial decret esmentat, mentre els titulars de les instal·lacions no comuniquin la intenció d'operar a través d'un altre representant, passen a ser representats, en nom propi i per compte d'altri, pel comercialitzador d'últim recurs que pertanyi al grup empresarial propietari de la xarxa de la zona de distribució a la qual estiguin connectats.

En cas que el generador pertanyi a una zona de distribució on no hi hagi cap comercialitzador d'últim recurs que pertanyi al grup empresarial propietari de la xarxa, el comercialitzador d'últim recurs és el que pertanyi al grup empresarial propietari de la xarxa a què estigui connectada la seva zona de distribució.

Així mateix, també és aplicable el que estableixen els paràgrafs anteriors per a les instal·lacions que hagin triat l'opció b) de l'esmentat article 24.1 del Reial decret 661/2007, de 25 de maig, des del primer dia del mes següent al de la data de l'acta de posada en servei fins a la data en què iniciï la seva participació efectiva en el mercat de producció.

La representació en el mercat gestionat per l'operador del mercat de les instal·lacions que hagin triat l'opció a) de l'article 24.1 del Reial decret 661/2007, de 25 de maig, ha de ser sempre en nom propi i per compte d'altri.

3. L'empresa comercialitzadora d'últim recurs ha de percebre, des de l'1 de juliol de 2009, del generador en règim especial que hagi triat l'opció a) de l'article 24.1 del Reial decret 661/2007, de 25 de maig, quan actuï com el seu representant, un preu màxim de 5 €/MWh cedit, en concepte de representació en el mercat.

Si el comercialitzador d'últim recurs està declarat operador dominant del sector elèctric per la Comissió Nacional de l'Energia o és una persona jurídica que pertanyi a una empresa o grup empresarial que tingui aquesta condició, el preu és fix de 10 €/MWh cedit.

4. A partir de l'1 de juliol de 2009, la Comissió Nacional d'Energia ha de liquidar les primes equivalents, primes i incentius, segons correspongui, així com els complements corresponents a totes les instal·lacions acollides al règim especial.

S'entén per «prima equivalent» de les instal·lacions del règim especial, en l'opció de venda a tarifa, la diferència entre l'energia neta efectivament produïda valorada al preu de la tarifa regulada que li correspongui i la liquidació efectuada per l'operador del mercat i l'operador del sistema, sense perjudici del que estableix l'article 34 del Reial decret 661/2007, de 25 de maig.

5. S'habilita la Comissió Nacional d'Energia a definir, mitjançant una circular, les obligacions de tramesa de la informació necessària i el procediment de liquidació corresponent, així com el procediment de comunicació dels canvis de representant de les instal·lacions de règim especial.

Disposició addicional vuitena. *Dèficit d'activitats regulades el 2006*

1. Es reconeix l'existència d'un dèficit d'ingressos en les liquidacions de les activitats regulades del sector elèctric generat el 2006, incloent-hi la minoració de la retribució per a 2006 de l'activitat de producció d'energia elèctrica en l'import equivalent al valor dels drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle assignats gratuïtament, que puja a un valor el 31 de desembre de 2006, de 2.258.543.500,63 euros.

Aquesta quantia es recupera a través de la tarifa elèctrica durant un període de quinze anys a comptar de l'1 de gener de 2007. L'import pendent de pagament merita interessos d'actualització cada any des del 31 de desembre de 2006.

L'import dels interessos és anual, i s'aplica l'euríbor a tres mesos de la mitjana de les cotitzacions del mes de novembre de l'any anterior a l'import a recuperar el 31 de desembre de cada any.

2. La quantitat recaptada ha de ser distribuïda entre les empreses en els imports establerts en el quadre següent:

IBERDROLA, SA	810.907.331,66€
UNIÓN FENOSA, SA	262.702.293,56€
HIDROELÉCTRICA DEL CANTÁBRICO, SA	127.042.059,30€
ENDESA, SA	1.017.237.502,12€
ELCOGÁS, S.A.....	53.155.713,99€

3. Els titulars dels drets de cobrament els poden cedir a tercers i ho han de notificar prèviament a la Comissió Nacional d'Energia i a la Secretaria General d'Energia.

Disposició addicional novena. *Revisió de les tarifes d'accés a partir de l'1 de juliol de 2009*

A partir de l'1 de juliol de 2009 i fins a la desaparició del dèficit de la tarifa, amb els tràmits previs i els informes oportuns, el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç pot revisar semestralment les tarifes d'accés per assegurar l'additivitat de les tarifes d'últim recurs.

Disposició addicional desena. *Revisió dels tipus a aplicar per a la determinació de la quota tributària a ingressar a la Comissió Nacional.*

D'acord amb el que estableix el paràgraf sisè de l'apartat 2 de la disposició addicional dotzena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, es revisen els tipus de gravamen a què fan referència els punts 1.e, 2.f i 3.e de l'apartat 2 de la mateixa disposició, i queden fixats a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret en els valors següents:

- a) En el sector d'hidrocarburs líquids, el tipus pel qual s'ha de multiplicar la base imposable per determinar la quota tributària a ingressar a la Comissió Nacional d'Energia és de 0,129 euros/Tm.
- b) En el sector elèctric, el tipus pel qual s'ha de multiplicar la base imposable per determinar la quota tributària a ingressar a la Comissió Nacional d'Energia és de 0,185 per cent, per als peatges a què es refereix l'article 18 de la Llei del sector elèctric.
- c) En el sector d'hidrocarburs gasosos, el tipus pel qual s'ha de multiplicar la base imposable per determinar la quota tributària a ingressar a la Comissió Nacional d'Energia és de 0,153 per cent.

Disposició addicional onzena. *Límit de potència per a l'aplicació del subministrament d'últim recurs.*

A partir de l'1 de juliol de 2009, només es poden acollir a tarifes d'últim recurs els consumidors d'energia elèctrica connectats en baixa tensió amb una potència contractada inferior o igual a 10 kW.

No obstant això, d'acord amb el que estableix la disposició addicional vint-i-quatzena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, aquest límit de potència pot ser modificat per ordre del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç.

Disposició addicional dotzena. *Unificació de les empreses comercialitzadores d'últim recurs.*

Els grups empresarials que tinguin simultàniament obligacions de subministrament d'últim recurs en els sectors d'electricitat i gas poden procedir a unificar les obligacions en una única empresa de comercialització d'últim recurs.

A aquests efectes, els grups empresarials han de remetre la sol·licitud al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç indicant el nom de la societat que assumirà les obligacions d'últim recurs en els dos sectors. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç ha de determinar la data a partir de la qual s'ha de fer efectiva la transferència a la societat dels consumidors aollits a la tarifa d'últim recurs.

Disposició addicional tretzena. *Informació del traspàs de clients del mercat a tarifa al subministrament d'últim recurs d'energia elèctrica.*

Les empreses distribuïdores d'energia elèctrica han d'incloure en totes les factures que remetin als seus clients amb contracte en vigor en el mercat a tarifa, des de la primera factura emesa a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret i fins a l'1 de gener de 2010, la carta corresponent que figura a l'annex.

Disposició addicional catorzena. *Factures d'energia elèctrica i de gas.*

La Direcció General de Política Energètica i Mines podrà establir el contingut mínim i un format tipus de les factures que han de remetre els comercialitzadors d'últim recurs d'electricitat i de gas als consumidors.

Així mateix, la Direcció General de Política Energètica i Mines pot determinar la forma d'estimar els consums quan aquests no es corresponguin amb lectures reals.

Disposició addicional quinzena. *Particularitats en l'aplicació del subministrament d'últim recurs en els sistemes insulars i extrapeninsulars (SEIE)*

La comercialització d'últim recurs d'energia elèctrica en els sistemes insulars i extrapeninsulars es regeix per les disposicions generals aplicables en el sistema elèctric peninsular amb les particularitats que s'estableixen a continuació:

a) Els comercialitzadors d'últim recurs en aquests sistemes adquireixen l'energia elèctrica per al subministrament als seus consumidors d'últim recurs en el despatx d'energia corresponent a cada SEIE.

b) El preu d'adquisició d'aquesta energia és el cost de producció d'energia elèctrica que aprovi la Direcció General de Política Energètica i Mines a què fa referència l'article 7, aplicant la metodologia establerta a l'apartat 1 de l'esmentat article.

c) La Comissió Nacional d'Energia ha de liquidar als generadors en règim ordinari pels conceptes que s'estableixen a l'article 18.2 del Reial decret 1747/2003, de 19 de desembre, pel qual es regulen els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars, en relació amb l'energia venuda en el despatx als comercialitzadors d'últim recurs la diferència entre el cost de l'energia adquirida pels comercialitzadors d'últim recurs, valorada al preu final horari de generació en cada SEIE (PFG(h)), i el cost d'aquesta mateixa energia valorada al preu d'adquisició dels comercialitzadors d'últim recurs a què es refereix el paràgraf anterior.

Disposició transitòria primera. *Llista de comercialitzadors.*

1. En el termini de 21 dies hàbils des de l'entrada en vigor del present Reial decret, les empreses comercialitzadores que vulguin poden de remetre el seu número de telèfon d'atenció al client i adreça de pàgina web a la Comissió Nacional d'Energia, per ser incloses a la llista de comercialitzadors a què fa referència l'article 6.

2. La Comissió Nacional d'Energia ha de publicar i mantenir actualitzada aquesta llista a la seva pàgina web abans que transcorrin 30 dies hàbils des de l'entrada en vigor del present Reial decret.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori dels distribuïdors acollits a la disposició transitòria onzena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre.*

1. Fins a l'1 de juliol de 2009 o fins a la data en què es produeixi la seva inclusió en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 2017/1997, de 26 de desembre, les empreses distribuïdores a les quals sigui aplicable la disposició transitòria onzena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, poden seguir adquirint l'energia per als seus clients al distribuïdor al qual estiguin connectades les seves xarxes.

L'energia adquirida és la suma dels termes següents:

a) L'energia injectada a les seves xarxes a través del distribuïdor a què estigui connectada, mesurada en els punts frontera. A aquesta energia se li ha de descomptar l'energia corresponent als clients qualificats que el distribuïdor tingui connectats a la seva xarxa.

b) L'energia abocada a les seves xarxes per les instal·lacions de règim especial que hagin triat la modalitat de venda d'energia en el mercat de producció elevada al nivell de tensió del punt frontera amb el distribuïdor al qual estigui connectat. (En cas que hi hagi

diferents punts frontera de connexió a diferents nivells de tensió, s'ha d'eleva al nivell de tensió pel qual adquireixi més quantitat d'energia).

El preu al qual el distribuïdor ha de facturar aquesta energia és el corresponent als preus del nivell de tensió a què estigui connectat el distribuïdor al qual sigui aplicable la disposició transitòria onzena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, dels que figuren en el quadre següent i s'han d'aplicar tant a la potència com a l'energia demanada. Així mateix, s'han d'aplicar els complements per discriminació horària i energia reactiva. Aquests preus s'incrementen mensualment des de l'1 d'abril de 2009 un 3 per cent.

Preus de venda a distribuïdors el mes de gener de 2009

Esglaons de tensió	Terme de potència	Terme d'energia
	Tp: €/kW mes	Te: €/kWh
Superior a 1 kV i no superior a 36 kV	2,733649	0,068824
Superior a 36 kV i no superior a 72,5 kV	2,580436	0,065655
Superior a 72,5 kV i no superior a 145 kV	2,515924	0,063353
Superior a 145 kV	2,435286	0,061625

Els ingressos dels distribuïdors de més de 100.000 clients procedents de les esmentades facturacions tenen la consideració d'ingressos liquidables.

A partir de l'1 de gener de 2009, desapareix el règim de compensacions establert per a les empreses distribuïdores que estiguin incloses a la disposició transitòria onzena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, llevat del règim de compensacions per adquisicions d'energia al règim especial en els termes establerts a la disposició transitòria següent.

2. Durant el període establert a l'apartat anterior, quan les empreses distribuïdores a les quals és aplicable la disposició transitòria onzena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, optin per adquirir l'energia elèctrica per al subministrament als seus consumidors a tarifa en el mercat de producció d'energia elèctrica han de sol·licitar a la Direcció General de Política Energètica i Mines la seva inclusió en el sistema de liquidacions del Reial decret 2017/1997, de 26 de desembre, d'acord amb el que estableix l'apartat 1 de la disposició addicional segona del Reial decret 222/2008, de 15 de febrer.

En aquesta sol·licitud han d'indicar la modalitat triada d'adquisició d'energia elèctrica en el mercat de producció adjuntant la documentació acreditativa corresponent, ja sigui per actuar directament en el mercat o bé per ser representades, i la certificació de l'operador del sistema que els seus punts frontera estan donats d'alta en el concentrador principal. Així mateix, si disposen d'instal·lacions de règim especial connectades a les seves xarxes han de comunicar prèviament a l'empresa distribuïdora a què estiguin connectades i a la Comissió Nacional d'Energia el detall de les instal·lacions i l'opció de venda triada per aquestes, i han d'adjuntar l'acreditació de la comunicació a la sol·licitud adreçada a la Direcció General de Política Energètica i Mines.

La Direcció General de Política Energètica i Mines ha de resoldre la sol·licitud indicant expressament la data en què s'inicia el nou règim retributiu que, en tot cas, ha de coincidir amb el dia primer del mes següent al de la data de la resolució, i la modalitat d'adquisició d'energia triada per l'empresa.

3. En aquests casos, les empreses distribuïdores poden adquirir l'energia elèctrica per al subministrament als seus consumidors a tarifa en el mercat de producció d'energia elèctrica d'acord amb les modalitats següents:

1a A través de l'empresa distribuïdora de més de 100.000 clients a la qual estiguin connectades les seves línies i, en cas que no estiguin connectades directament a cap d'aquestes, a la més pròxima. En cas d'estar connectades a dues o més distribuïdores de més de 100.000 clients, a aquella per la connexió de la qual rebin més quantitat d'energia anualment. A aquests efectes, l'empresa que actuï com a representant d'últim recurs ha de facturar l'energia adquirida per a la distribuïdora a la que representi, en cada període de

programació, al cost mitjà d'adquisició de la distribuïdora representant en aquest període de programació.

2a Accedint directament al mercat o a través d'un representant del mercat de producció.

Als efectes de les liquidacions del Reial decret 2017/1997, de 26 de desembre, el cost reconegut a les empreses distribuïdores acollides a la disposició transitòria onzena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, per les adquisicions d'energia per als seus subministraments a tarifa, és l'establert a l'article 4.e) de l'esmentat Reial decret.

El preu mitjà ponderat, que resulti en el període de liquidació, ha de ser, segons l'opció per la qual hagi optat l'empresa distribuïdora acollida a la disposició transitòria onzena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, un dels següents:

a) En el cas d'adquirir l'energia segons la modalitat 1a d'aquest apartat, el preu mitjà que resulti d'aplicar, en el període de liquidació, el cost mitjà d'adquisició d'energia del distribuïdor que actuï com a representant d'últim recurs a les adquisicions d'energia per a l'empresa distribuïdora de la disposició transitòria onzena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre.

b) En el cas d'adquirir l'energia segons la modalitat 2a d'aquest apartat, el preu mitjà ponderat que resulti, en el període de liquidació, més 3 €/MWh, a les adquisicions d'energia d'aquest.

Disposició transitòria tercera. Adaptació dels comercialitzadors acollits a la disposició transitòria tercera de l'Ordre ITC/3860/2007, de 28 de desembre.

Les societats que a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret exerceixin la seva activitat com a comercialitzadores en els termes i les condicions establerts a la disposició transitòria tercera de l'Ordre ITC/3860/2007, de 28 de desembre, per la qual es revisen les tarifes elèctriques a partir de l'1 de gener de 2008, queden automàticament autoritzades per exercir l'activitat de comercialització i inscrites en el Registre administratiu de distribuïdors, comercialitzadors i consumidors directes en mercat.

A aquests efectes, la Direcció General de Política Energètica i Mines ha de practicar d'ofici la pertinent inscripció en l'esmentat Registre a la subsecció corresponent de comercialitzadors i ha de notificar el número d'inscripció a la societat interessada.

Disposició transitòria quarta. Finançament de la Comissió Nacional d'Energia fins a l'1 de juliol de 2009.

De conformitat amb el que estableix la disposició transitòria setena.1 de la Llei 12/2007, de 2 de juliol, per la qual es modifica la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, amb la finalitat d'adaptar-la al que disposa la Directiva 2003/55/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2003, sobre normes comunes per al mercat interior del gas natural, en relació amb el que preveuen la disposició transitòria segona.1 de la Llei 17/2007, de 4 de juliol, i l'article 1.2 del present Reial decret, fins a l'1 de juliol de 2009, a més del que disposa l'apartat 2, segon c), de la disposició addicional dotzena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, constitueix base imposable de la taxa per al finançament de la Comissió Nacional d'Energia la facturació derivada de l'aplicació de les tarifes elèctriques a què es refereix l'article 17 de la Llei del sector elèctric. En aquest cas, el tipus pel qual es multiplica la base imposable per determinar la quota tributària a ingressar a la Comissió Nacional d'Energia és de 0,062 per cent.

Disposició transitòria cinquena. Mecanisme de venda i liquidació d'energia per a les instal·lacions de règim especial connectades a una distribuïdora de la disposició transitòria onzena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, fins al 30 de juny de 2009 o fins a la data d'aplicació efectiva de la tarifa d'últim recurs.

1. Fins al 30 de juny de 2009, a les instal·lacions de règim especial connectades a una distribuïdora de les previstes a la disposició transitòria onzena de la Llei 54/1997, de

27 de novembre, del sector elèctric, que no estiguin acollides al sistema de liquidacions del Reial decret 2017/1997, de 26 de desembre, d'acord amb el que estableix l'apartat 1 de la disposició addicional segona del Reial decret 222/2008, de 15 de febrer, els segueix sent aplicable la disposició transitòria sisena del Reial decret 661/2007, de 25 de maig.

En aquests casos, les empreses distribuïdores han de ser compensades per la Comissió Nacional d'Energia, segons l'opció de venda triada per les instal·lacions de règim especial, de conformitat amb el següent:

a) Opció de venda de l'article 24.1.a) i, si s'escau, de l'article 26 del Reial decret 661/2007, de 25 de maig, o opció equivalent de la disposició transitòria primera del Reial decret esmentat: per la diferència que resulti entre el preu d'adquisició d'energia elèctrica a cadascun dels productors del règim especial i el preu que correspondria a aquesta energia facturada a la tarifa que sigui aplicable al distribuïdor, així com els complements abonats pel distribuïdor al titular de la instal·lació. Aquesta compensació, que pot resultar positiva o negativa, ha de ser determinada i liquidada per la Comissió Nacional d'Energia.

b) Opció de venda de l'article 24.1.b) del Reial decret 661/2007, de 25 de maig, o opció equivalent de la disposició transitòria primera del Reial decret esmentat: les primes, incentius i complements abonats pel distribuïdor al titular de la instal·lació.

Els imports corresponents a aquests conceptes es consideren costos liquidables del sistema i s'han de sotmetre al corresponent procés de liquidació general per la Comissió Nacional d'Energia, d'acord amb el que estableix el Reial decret 2017/1997, de 26 de desembre.

Per als casos en què l'energia abocada per les instal·lacions de règim especial connectades al distribuïdor sobrepassi la demanda dels clients a tarifa, la Direcció General de Política Energètica i Mines ha d'establir el mecanisme de compensació als efectes de la corresponent liquidació econòmica.

2. Des de l'1 de gener de 2009 i fins al 30 de juny de 2009, els titulars de les instal·lacions connectades a una distribuïdora de les previstes a la disposició transitòria onzena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, que s'aculli al sistema de liquidacions del Reial decret 2017/1997, de 26 de setembre, d'acord amb el que estableix l'apartat 1 de la disposició addicional segona del Reial decret 222/2008, de 15 de febrer, que hagin triat l'opció b) de l'article 24.1 del Reial decret 661/2007, de 25 de maig, des del primer dia del mes a l'acta de posada en servei fins a l'entrada efectiva en el mercat, o les que hagin triat l'opció a) del mateix article, mentre el titular de la instal·lació no comuniqui la intenció d'operar a través d'un altre representant, passen a ser representats per compte propi i liquidats per l'empresa distribuïdora de més de 100.000 clients a què estigui connectada la distribuïdora acollida a la disposició transitòria onzena i, en cas de no estar connectada directament a cap, a la més pròxima.

Així mateix, aquesta última empresa ha de fer la liquidació de les primes equivalents o, si s'escau, les primes i els incentius, així com els complements que els siguin aplicables, a les instal·lacions que estiguin connectades a una distribuïdora de les previstes a la disposició transitòria onzena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, que s'aculli al sistema de liquidacions referit a l'apartat 1 de la disposició addicional segona del Reial decret 222/2008, de 15 de febrer, s'ha de fer, a partir de la data en què quedi acollit el distribuïdor, per la Comissió Nacional d'Energia, d'acord amb el que preveu l'article 30 del Reial decret 661/2007, de 25 de maig.

Al distribuïdor que exerceixi la representació d'últim recurs li és aplicable el que preveu la disposició transitòria sisena del Reial decret esmentat 661/2007, de 25 de maig, per al representant d'últim recurs.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret queden derogats:

a) Els articles, 176, 177, 178, 179, 180, 189, 200, 201, 202, 203 i 204, i els apartats 2.1 i 2.2 de l'annex del Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les

activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica.

b) L'article 16.2 del Reial decret 1747/2003, de 19 de desembre, pel qual es regulen els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.

2. Així mateix, queda derogada qualsevol altra disposició del mateix rang o inferior en tot el que s'oposi al que estableix el present Reial decret.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 2019/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el mercat de producció d'energia elèctrica.*

Es modifica el Reial decret 2019/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el mercat de producció d'energia elèctrica, en els termes següents:

U. S'afegeix un apartat 3 a l'article 9, amb la redacció següent:

«3. Els titulars d'instal·lacions de generació que hagin subscrit contractes bilaterals amb lliurament físic d'energia han de presentar ofertes d'adquisició en el mercat diari pel volum total d'energia igual a la compromesa en els esmentats contractes a un preu que reflecteixi el cost d'oportunitat de les esmentades instal·lacions.»

Dos. Es modifica l'article 10, que queda redactat de la manera següent:

«Una vegada que les ofertes de venda o adquisició d'energia elèctrica hagin estat acceptades per l'operador del mercat i s'hagi tancat el termini per a la seva presentació, s'ha de fer la cassació per a cada període de programació, partint de l'oferta de venda més barata aplicant el procediment de cassació establert a les regles de funcionament del mercat.

El resultat de la cassació determina el preu marginal per a cada període de programació, que és el preu resultant de l'equilibri entre l'oferta i la demanda d'energia elèctrica oferta en aquests, així com l'energia compromesa per cadascun dels agents del mercat diari de producció en funció de les ofertes d'adquisició i venda assignades a l'esmentada cassació. El resultat de la cassació ha d'incloure, també, l'ordre de precedència econòmica de totes les unitats d'adquisició o de venda sobre les quals s'hagi presentat oferta, encara que hagin quedat fora de la cassació.

El procés de cassació ha d'incorporar els mecanismes de separació o acoblament de mercats amb altres països que determini cada moment el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.»

Disposició final segona. *Modificació del Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica.*

Es modifica el Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica, en els termes següents:

U. El paràgraf c) de l'article 71.2 queda redactat de la manera següent:

«c) Per poder adquirir energia elèctrica amb la finalitat de subministrar als clients, han de presentar a l'operador del sistema, a l'operador del mercat i a les empreses distribuïdores, les garanties que siguin exigibles.»

Dos. Es modifica el paràgraf f) de l'article 71.2, la redacció del qual passa a ser la següent:

«f) Comunicar al Ministeri d'Indústria, Turisme i a l'Administració competent la informació que es determini sobre tarifes d'accés o peatges, preus, consums, facturacions i condicions de venda aplicables als consumidors, distribució de consumidors i volum corresponent per categories de consum, així com qualsevol informació relacionada amb l'activitat que exerceixin dins el sector elèctric.»

Tres. L'article 73 queda redactat de la manera següent:

«1. *En els casos en què l'autorització de l'activitat de comercialització correspongui a la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, l'interessat ho ha de sol·licitar a aquest òrgan directiu presentant la documentació següent:*

a) *Escriptura de constitució de l'empresa degudament inscrita en el Registre mercantil o equivalent al seu país d'origen que acrediti el compliment de les condicions legals a què es refereix el present article.*

b) *Acreditació de la capacitat econòmica i tècnica de l'empresa d'acord amb el que estableix el present article.*

En tot cas, pot ser sol·licitada a l'interessat una altra documentació complementària necessària per acreditar la deguda capacitat legal, tècnica o econòmica de la societat.

2. *Per acreditar la capacitat legal, les empreses que realitzen l'activitat de comercialització han de ser societats mercantils o equivalent al país d'origen en què en l'objecte social no hi hagi limitacions o reserves per a l'exercici d'aquesta activitat. Així mateix, han d'acreditar en els estatuts la seva capacitat per vendre i comprar energia elèctrica i el compliment de les exigències de separació d'activitats i de comptes establertes als articles 14 i 20 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.*

3. *Les empreses que tinguin per objecte dur a terme l'activitat de comercialització, per acreditar la seva capacitat tècnica han de complir els requisits exigits als subjectes compradors en el mercat de producció d'energia elèctrica de conformitat amb els procediments d'operació tècnica i, si s'escau, les regles de funcionament i liquidació del mercat de producció.*

4. *Per acreditar la capacitat econòmica, les empreses que vulguin exercir l'activitat de comercialització han d'haver presentat davant l'operador del sistema i davant l'operador del mercat les garanties que resultin exigibles per a l'adquisició d'energia en el mercat de producció d'electricitat en els procediments d'operació tècnica i en les corresponents regles de funcionament i liquidació del mercat, respectivament.*

Abans de fer la sol·licitud a la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, l'interessat ha de complir els requisits establerts en els apartats 3 i 4 davant l'operador del sistema i, si s'escau, davant l'operador de mercat. A aquests efectes, el termini màxim entre l'emissió de les certificacions i la sol·licitud a la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç és d'un mes.»

Quatre. L'apartat 2 article 188 queda redactat de la manera següent:

«2. *El procediment d'inscripció en aquesta secció del registre consta d'una sola fase d'inscripció definitiva.»*

Cinc. L'article 190 queda redactat de la manera següent:

«S'ha de procedir a la inscripció definitiva de l'empresa comercialitzadora en aquesta secció del Registre una vegada aquesta hagi estat autoritzada d'acord amb l'article 73.

Per a això, ha d'adreçar la sol·licitud d'inscripció definitiva a la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç. En cas que l'autorització correspongui a aquest mateix òrgan directiu, s'ha de tramitar conjuntament. En cas que l'autorització correspongui a la comunitat autònoma, aquesta ha de traslladar a la Direcció General de Política Energètica i Mines en el termini màxim d'un mes la sol·licitud d'inscripció, i la documentació que l'acompanyi.»

Sis. L'article 191 queda redactat de la manera següent:

«La notificació de la inscripció definitiva l'ha de fer la Direcció General de Política Energètica i Mines.

En cas que la sol·licitud d'inscripció hagi estat presentada en una comunitat autònoma, la formalització de la inscripció s'ha de comunicar a aquesta comunitat.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reial decret 1068/2007, de 27 de juliol, pel qual es regula la posada en marxa del subministrament d'últim recurs en el sector del gas natural.*

Es modifica el Reial decret 1068/2007, de 27 de juliol, pel qual es regula la posada en marxa del subministrament d'últim recurs en el sector del gas natural, de la manera següent:

U. Es modifica l'últim paràgraf de l'apartat 1 de l'article 3, que queda redactat de la manera següent:

«La tarifa d'últim recurs és el preu màxim i mínim que poden cobrar els comercialitzadors d'últim recurs als consumidors que tinguin dret a acollir-s'hi, segons el que estableix l'article 93.1 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs. S'entén que un consumidor s'acull a la tarifa d'últim recurs de gas quan sigui subministrat per un comercialitzador d'últim recurs de gas.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 3, amb el tenor següent:

«4. El comercialitzador d'últim recurs queda exceptuat de l'obligació d'atendre les sol·licituds de subministrament de determinats consumidors, establerta als apartats 1 i 2 anteriors, quan el contracte de subministrament previ hagi estat rescindit per impagament. En aquests casos, el distribuïdor ha d'aplicar als consumidors el que disposa respecte a la suspensió del subministrament el capítol VIII del Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural.»

Disposició final quarta. *Autorització per a la modificació de l'article 28 del Reial decret 661/2007, de 25 de maig.*

S'autoritza el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç a modificar la fórmula establerta a l'article 28 del Reial decret 661/2007, de 25 de maig, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica en règim especial per substituir la variable Cmp per una altra que reflecteixi l'evolució del cost del gas natural, amb efecte, sempre que no sigui desfavorable, des de l'1 de juliol de 2008.

Disposició final cinquena. *Títol competencial.*

El present Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i de bases del règim miner i energètic, respectivament.

Disposició final sisena. *Execució i aplicació.*

S'autoritza el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç per dictar, en l'àmbit de les seves competències, les disposicions que siguin indispensables per assegurar l'adequada execució i aplicació d'aquest Reial decret.

Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 3 d'abril de 2009.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Indústria, Turisme i Comerç
MIGUEL SEBASTIÁN GASCÓN.

ANNEX

Models de carta a remetre als consumidors pel distribuïdor

1. CARTA PER A CLIENTS AMB UNA POTÈNCIA CONTRACTADA <10kW

Benvolgut client,

Com a conseqüència de la nova normativa europea, a partir de l'1 de juliol de 2009 les empreses distribuïdores deixarem de subministrar-li l'electricitat, activitat que haurà de ser realitzada per una empresa comercialitzadora d'electricitat. A partir d'aquest moment, la nostra companyia, com a empresa distribuïdora propietària de les xarxes de la seva zona, continuarà operant les instal·lacions, llegint els comptadors i proporcionant el servei d'emergències 24 h.

El canvi de subministrador en cap cas suposarà un cost addicional per a vostè, i se li ofereixen 3 alternatives:

1. Pot contractar el subministrament amb qualsevol de les següents empreses (comercialitzadores d'últim recurs) que ha designat el Govern i les dades de contacte de les quals li oferim a continuació. Qualsevol d'aquestes empreses està obligada a subministrar-li l'electricitat a un preu que serà fixat pel Govern.

Empresa comercialitzadora	Telèfon d'atenció al client	Adreça de la pàgina web

2. Per descomptat, també pot contractar el subministrament amb una empresa comercialitzadora a un preu lliurement pactat, tal com passa en altres sectors com la telefonia mòbil. En aquest cas, li facilitem el llistat complet d'empreses comercialitzadores disponibles a l'annex d'aquest escrit.
3. Finalment, si no fa cap gestió, l'1 de juliol el seu subministrament elèctric serà automàticament assumit per l'empresa XXXXXXX, que s'encarregarà d'enviar-li les factures i gestionar els cobraments pel subministrament d'energia. En aquest cas, les seves dades seran transferides a aquesta empresa per continuar amb el servei.

A l'espera d'oferir-li el millor servei, rebí una cordial salutació.

Signat:
(Nom de l'empresa distribuïdora)

2. CARTA PER A CLIENTS AMB POTÈNCIA CONTRACTADA >10kW

Estimat client,

Com a conseqüència de la nova normativa europea, a partir de l'1 de juliol de 2009 les empreses distribuïdores deixarem de subministrar-li l'electricitat, activitat que haurà de ser realitzada per una empresa comercialitzadora d'electricitat. A partir d'aquest moment, la nostra companyia, com a empresa distribuïdora propietària de les xarxes de la seva zona, continuarà operant les instal·lacions, llegint els comptadors i proporcionant el servei d'emergències 24 h.

Abans d'aquesta data, vostè ha de procedir a contractar el subministrament amb una empresa comercialitzadora a un preu lliurement pactat, tal com passa en altres sectors com la telefonia mòbil. A aquest efecte, li facilitem la llista completa d'empreses comercialitzadores disponibles a l'annex del present escrit.

Si no contracta amb un comercialitzador dels indicats, el seu subministrament passarà automàticament a ser assumit per l'empresa XXXXXX, i se li aplicarà un preu superior que s'anirà incrementant automàticament en el temps. Les seves dades seran transferides a aquesta empresa per continuar amb el servei.

A l'espera d'oferir-li el millor servei, rebí una cordial salutació.

Signat:
(Nom de l'empresa distribuïdora)

ANNEX

Empresa comercialitzadora	Telèfon d'atenció al client	Adreça de la pàgina web